

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21494/2024
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Тијана Црвенковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1592/24 од 13.06.2024. године, у седници одржаној дана 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1592/24 од 13.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1592/24 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9243/2023 од 03.04.2024. године, ставовима првим, другим и трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиоцима плати укупан износ од 3.420.107,29 динара и то: тужиоцу АА и тужили ББ износ од по 339.585,12 динара, тужиоцу ВВ износ од 679.170,24 динара, тужиоцу ГГ износ од 1.370.468,52 динара, и тужиоцу ДД износ од 691.298,28 динара, свима са законском затезном каматом од 03.04.2024. године, до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка од укупно 732.817,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине у 282/1626 дела на парцели .. која се води код РГЗ СКН Нови Сад 1 КО Нови Сад 4 у ЛН бр. ..., што су тужиоци АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, дужни трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1592/24 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају Планом генералне регулације простора мешовите намене западно од Суботичког булевару и северно од Булевару Војводе Степе у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 15/22, 38/18, 39/18- испр, 60/20,25/21 и 16/22 – др.план) и Планом детаљне регулације простора намењеног за проширење Сајлова у Новом Саду („Службени гласник Града Новог Сада“, бр. 40/10), предметна парцела намењена за јавну површину – улицу и у природи представља улицу ... у целости, и користи се као јавна и саобраћајна површина – улица. Имајући у виду наведено, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 01.11.2023. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на тужиоца АА је 339.585,12 динара, у односу на тужиљу ББ је 339.585,12 динара, у односу на тужиоца ВВ је 679.170,24 динара, у односу на тужиоца ГГ је 1.370.468,52 динара и у односу на тужиоца ДД је 691.298,28 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић